

מסכת חגיגה

פרק ג

א. חמר בקדש מבתרומה, שמשבילין פלים בתוך פלים לתרומה, אבל לא לקדש. אחרים ותוך ובית הצביטה בתרומה, אבל לא לקדש. הנושא את המדרס נושא את התרומה, אבל לא את הקדש. בגדי אוכלי תרומה, מדרס לקדש. לא כמדת הקדש מדת התרומה, שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואחר כך קושר, ובתרומה קושר ואחר כך מטביל:

ב. פלים הנגמרין בטהרה, צריכין טבילה לקדש, אבל לא לתרומה. הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש, אבל לא לתרומה. הרביעי בקדש פסול, והשלישי בתרומה. ובתרומה, אם נטמאת אחת מידי, חכמה טהורה. ובקדש, מטביל שתיקה, שהיד מטמא את חכמה בקדש, אבל לא בתרומה:

ג. אוכלין אכלים נגובין בידיים מסאבות בתרומה, אבל לא בקדש. האונן ומחסר פפורים צריכין טבילה לקדש, אבל לא לתרומה:

ד. חָמֵר בְּתֵרוּמָה, שְׁבִיהוּדָה נְאֻמָּנִים עַל טְהֵרֶת יֵין וְשֶׁמֶן כָּל יָמוֹת
הַשָּׁנָה, וּבִשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים אָף עַל הַתֵּרוּמָה. עָבְרוּ הַגָּתוֹת
וְהַבָּדִים וְהִבִּיאוּ לוֹ חֲבִית שֶׁל יֵין שֶׁל תֵּרוּמָה, לֹא יִקְבְּלָנָה מִמֶּנּוּ,
אַבֵּל מִנִּיחָה לַגַּת הַבָּאָה. וְאִם אָמַר לוֹ, הִפְרַשְׁתִּי לְתוֹכָהּ רְבִיעִית
קֹדֶשׁ, נְאֻמָּן. כִּדִּי יֵין וְכִדִּי שֶׁמֶן הַמִּדְמָעוֹת, נְאֻמָּנִין עֲלֵיהֶם בִּשְׁעַת
הַגָּתוֹת וְהַבָּדִים, וְקֹדֶם לַגָּתוֹת שְׁבָעִים יוֹם:

ה. מִן הַמוֹדִיעִית וְלִפְנֵים, נְאֻמָּנִין עַל כָּלִי חֶרֶס. מִן הַמוֹדִיעִית
וְלַחוּץ, אֵין נְאֻמָּנִים. כִּיצַד, הַקֹּדֶר שֶׁהוּא מוֹכֵר הַקִּדְרוֹת, נִכְנָס
לִפְנֵים מִן הַמוֹדִיעִית, הוּא הַקֹּדֶר וְהֵן הַקִּדְרוֹת וְהֵן הַלּוֹקָחִים, נְאֻמָּן.
יָצָא, אֵינוֹ נְאֻמָּן:

ו. הַגָּבֵאִין שֶׁנִּכְנָסוּ לְתוֹךְ הַבֵּית, וְכֵן הַגָּנָבִים שֶׁהִתְחַזְּרוּ אֶת הַכֵּלִים,
נְאֻמָּנִין לוֹמְרִי, לֹא נִגָּעְנוּ. וּבִירוּשָׁלַיִם נְאֻמָּנִין עַל הַקֹּדֶשׁ, וּבִשְׁעַת
הָרָגֶל אָף עַל הַתֵּרוּמָה:

ז. הַפּוֹתֵחַ אֶת חֲבִיתוֹ, וְהַמִּתְחִיל בְּעֶסְתּוֹ עַל גֵּב הָרָגֶל, רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, יִגְמַר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא יִגְמַר. מִשְׁעָבֵר הָרָגֶל, הָיוּ
מַעֲבִירִין עַל טְהֵרֶת עֲזָרָה. עָבַר הָרָגֶל בְּיוֹם שְׁשִׁי, לֹא הָיוּ מַעֲבִירִין,
מִפְּנֵי כְבוֹד הַשָּׁבֶת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אָף לֹא בְּיוֹם חֲמִישִׁי, שְׂאִין
הַכֹּהֲנִים פָּנוּיִין:

ח. כיצד מעבירים על טהרת עזרה. מטבילין את הכלים שהיו
במקדש, ואומרים להם, הנהרו שלא תגעו בשלחן ובמנורה
ותטמאוהו. כל הכלים שהיו במקדש, יש להם שניים ושלישים,
שאלם נטמאו הראשונים, יביאו שניים תחתיהן. כל הכלים שהיו
במקדש, טעוניהן טבילה, חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת, מפני
שהן פקוקע, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, מפני שהן
מצפין: